

Întrebările preliminare

Articolul 6 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că contractele de vânzare-cumpărare de arbori de tec și balsam, încheiate între o întreprindere și un consumator, prin care se dobândește proprietatea asupra arborilor în vederea tăierii după exploatare și a vânzării în scopul obținerii de profit, și care conțin în acest sens un contract de locațiune și un contract de prestări servicii, trebuie considerate „contracte privind un drept real imobiliar sau privind dreptul de locațiune asupra unui bun imobil” în sensul acestei dispoziții?

⁽¹⁾ JO 2008, L 177, p. 6.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 12 noiembrie 2020 – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-596/20)

(2021/C 35/47)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DuoDecad Kft.

Pârât: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 24 alineatul (1) și articolul 43 din Directiva 2006/112 a Consiliului ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o societate care a achiziționat o licență de *know-how* și care este stabilită într-un stat membru al Uniunii (în litigiul principal, Portugalia) nu prestează serviciile disponibile pe un site internet către utilizatorii finali, astfel încât nu poate fi destinatarul serviciului de suport tehnic privind *know-how*-ul, prestat de persoana impozabilă stabilită în alt stat membru (în litigiul principal, Ungaria) în calitate de subcontractant, ci aceasta din urmă prestează serviciul respectiv în favoarea societății care a acordat licența de *know-how* și care este stabilită în acest din urmă stat membru, în împrejurările în care societatea care a achiziționat licența:
 - a) deținea birouri închiriate în primul stat membru, infrastructură informatică și de birou, personal propriu și o experiență vastă în domeniul comerțului electronic și avea un asociat unic cu relații internaționale extinse și un administrator specializat în domeniul comerțului electronic;
 - b) obținuse *know-how*-ul care reflecta procesele de funcționarea a site-urilor internet și actualizările sale, emitea avize în acest sens, propunea modificări privind procesele respective și le aproba;
 - c) era beneficiarul serviciilor prestate de persoana impozabilă pe baza *know-how*-ului respectiv;
 - d) primea în mod regulat rapoarte cu privire la prestările realizate de subcontractanți (în special în ceea ce privește traficul de pe site-urile internet și plățile efectuate din contul bancar);
 - e) a înregistrat pe numele său domeniile de internet care permiteau accesul la site-uri prin intermediul internetului;
 - f) figura pe site-urile internet în calitate de prestator al serviciului;
 - g) efectua ea însăși demersurile pentru menținerea popularității site-urilor internet;

- h) încheia ea însăși, în numele său, contractele cu colaboratorii și cu subcontractanții necesare pentru prestarea serviciului (în special, cu băncile care ofereau plata prin card bancar pe site-urile internet, cu creatorii care furnizează conținutul accesibil pe site-urile internet și cu *webmasters* care furnizează conținutul);
- i) deținea un sistem complet de încasare a veniturilor provenite din prestarea serviciului în cauză către utilizatorii finali, precum conturi bancare, un drept de dispoziție exclusiv și complet asupra acestora, o bază de date a utilizatorilor finali care permitea emiterea de facturi către aceștia pentru prestarea serviciului și un program informatic de facturare propriu;
- j) indica pe site-urile internet sediul său din primul stat membru drept serviciu fizic de relații cu clienții, și
- k) este o societate independentă atât în raport cu societatea care a acordat licența, cât și cu subcontractanții maghiari responsabili cu realizarea anumitor procese tehnice descrise în *know-how*,

având în vedere de asemenea că: (i) împrejurările menționate anterior au fost confirmate de autoritatea competentă din primul stat membru, în calitatea sa de organism în măsură să analizeze aceste împrejurări obiective și verificabile de către terți, (ii) faptul că societatea din statul membru respectiv nu putea recurge la un prestator de servicii de plată care să garanteze primirea plății prin card bancar pe site-ul internet, astfel încât societatea stabilită în acel stat membru nu a prestat niciodată serviciul disponibil pe site-urile internet, nici înainte, nici după perioada examinată, constituia un obstacol obiectiv în calea prestării serviciului în celălalt stat membru prin intermediul site-urilor internet, și (iii) societatea care a achiziționat licența și întreprinderile sale afiliate au obținut un profit din exploatarea site-ului internet la nivel global mai mare decât diferența rezultată din aplicarea cotei TVA în primul și în al doilea stat membru?

- 2) Articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 24 alineatul (1) și articolul 43 din Directiva TVA trebuie interpretate în sensul că o societate care a acordat o licență de *know-how* și care este stabilită în alt stat membru prestează serviciile disponibile pe un site internet pentru utilizatorii finali, astfel încât este beneficiarul serviciului de suport tehnic privind *know-how*-ul prestat de persoana impozabilă, în calitate de subcontractant, iar aceasta din urmă nu prestează serviciul respectiv în favoarea societății care a achiziționat licența și care este stabilită în primul stat membru, în împrejurările în care societatea care a acordat licența:
- a) dispunea de resurse proprii constând doar într-un birou închiriat și într-un computer utilizat de administratorul acesteia;
 - b) singurii săi angajați erau un administrator și un consilier juridic care lucra cu fracțiune de normă câteva ore pe săptămână;
 - c) singurul contract încheiat era cel de dezvoltare a *know-how*-ului;
 - d) a dispus ca numele domeniilor pe care le deținea să fie înregistrate de către societatea care a achiziționat licența în nume propriu, în conformitate cu contractul încheiat cu aceasta din urmă;
 - e) nu s-a prezentat niciodată în calitate de prestator al serviciilor în cauză în fața terților, în special a utilizatorilor finali, a băncilor care ofereau plata cu cardul bancar pe site-urile internet, a creatorilor de conținut accesibil pe site-urile internet și a *webmasters* care promovează conținutul;
 - f) nu a emis niciodată documente justificative referitoare la serviciile disponibile pe site-urile internet, cu excepția facturii corespunzătoare drepturilor de licență, și

- g) nu dispunea de un sistem (precum conturi bancare și alte infrastructuri) care să permită încasarea veniturilor provenite din serviciul furnizat prin intermediul site-urilor internet,

având în vedere de asemenea că, în conformitate cu Hotărârea din 17 decembrie 2015, *WebMindLicenses* (C-419/14, EU:C:2015:832), împrejurările că administratorul și asociatul unic al societății care a acordat licența era creatorul *know-how*-ului și că tocmai respectiva persoană exercita o influență sau un control asupra dezvoltării și a exploatarei *know-how*-ului și asupra furnizării serviciilor care se bazau pe acesta nu sunt decisive în sine, astfel încât persoana fizică ce are calitatea de administrator și de asociat unic al societății care a acordat licența este de asemenea administratorul și/sau asociatul unic al societăților comerciale subcontractante – și, prin urmare, reclamanta – care contribuie la prestarea serviciului în calitate de subcontractanți în numele societății care achiziționează licență, exercitând funcțiile aferente menționate?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 13 noiembrie 2020 – AS „Pilsētas zemes dienests”/Latvijas Republikas Saeima

(Cauza C-598/20)

(2021/C 35/48)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Petentă: AS „Pilsētas zemes dienests”

Instituția de la care emană actul atacat: Latvijas Republikas Saeima

Întrebările preliminare

- 1) Scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile de închiriere de bunuri imobile, prevăzută la articolul 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹), trebuie interpretată în sensul că această scutire se aplică închirierii unui teren în situațiile de închiriere forțată?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, cu alte cuvinte dacă închirierea de terenuri în situațiile de închiriere forțată este scutită de taxa pe valoarea adăugată, atunci având în vedere că în toate celelalte situații închirierea de terenuri este supusă taxei pe valoarea adăugată, această scutire nu este contrară unuia dintre principiile consacrate de Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, și anume principiul neutralității taxei pe valoarea adăugată?

(¹) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială 9/vol.3, p.7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 13 noiembrie 2020 – UAB „Baltic Master”/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-599/20)

(2021/C 35/49)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Baltic Master”

Pârât: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos